

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Zrůstek a partneři, v. o. s.**, IČO: 25589644
sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4
insolvenční správce dlužníka **ČKD PRAHA DIZ, a. s.**, IČO:
00565997

sídlem Kolbenova 942/38a, 190 00 Praha 9 – Vysočany
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Michaelem Šefčíkem
sídlem náměstí Republiky 53, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 5. 1. 2018, č. j. 512/18/5200-11433-706599

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně jako insolvenční správce daňového subjektu, společnosti ČKD PRAHA DIZ, a.s., domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2018, č. j. 512/18/5200-11433-706599 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil 3 rozhodnutí (platební výměry) Specializovaného finančního úřadu.
2. Platebním výměrem ze dne 14. 6. 2017, č. j. 102456/17/4300-12712-106270, byl předeepsán úrok z prodlení ve výši 48 889 498 Kč za zdaňovací období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011, platebním výměrem ze dne 14. 6. 2017, č. j. 102458/17/4300-12712-106270, byl předeepsán úrok z prodlení ve výši 51 239 719 Kč za zdaňovací období od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012, a platebním výměrem ze dne 14. 6. 2017, č. j. 102459/17/4300-12712-106270, byl předeepsán úrok z prodlení ve výši 37 379 108 Kč za zdaňovací období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2013.

Podání účastníků řízení

3. Žalobkyně předně uvedla, že podala celkem 3 odvolání proti 3 platebním výměrům. Žalovaný je však zamítl a platební výměry potvrdil souhrnně jedním rozhodnutím, aniž by to daňový řád (či jiný právní předpis) umožňoval.
4. Žalobkyně dále uvedla, že rozhodnutí v této věci závisí na otázce, která je řešena u zdejšího soudu pod sp. zn. 6 Af 38/2017. V tomto řízení je totiž posuzována otázka zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2017, č. j. 21164/17/5200-11432-807689, o odvolání proti dodatečným platebním výměrům na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2011 až 2013. Právě k prodlení s úhradou této daně se vztahují úroky z prodlení v nyní projednávané věci. Žalobkyně navrhla přerušení řízení do rozhodnutí ve věci 6 Af 38/2017 o rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2017 a uvedla, že uplatňuje stejné žalobní námitky proti tomuto rozhodnutí jako ve věci 6 Af 38/2017. Tyto žalobní námitky podrobně specifikovala.
5. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl ji jako nedůvodnou zamítnout.
6. K žalobní námitce týkající se rozhodnutí o 3 odvoláních žalobkyně proti platebním výměrům jedním rozhodnutím uvedl, že postupoval v souladu se zásadou hospodárnosti zakotvenou v § 7 odst. 2 daňového řádu a dodržel podmínky pro vydání jediného rozhodnutí o odvoláních tak, jak je stanovuje zákon a judikatura, kterou citoval.
7. K ostatním žalobním námitkám žalovaný sdělil, že již v napadeném rozhodnutí uvedl, že v odvolacím řízení ohledně platebních výměrů na úrok z prodlení lze přezkoumávat pouze naplnění podmínek k uplatnění úroku a způsobu jeho výpočtu. V takovém řízení tak již nelze přezkoumávat zákonnost úročené daně. Námitky, které se vztahují k dodatečně pravomocně doměřené dani, které jsou předmětem žaloby vedené u městského soudu pod sp. zn. 6 Af 38/2017, jsou ve věci předpisů úroků z prodlení zcela irelevantní. Podle § 252 daňového řádu je pro vznik povinnosti uhradit úrok z prodlení relevantní otázka uhrazení, resp. neuhrazení, daně nejpozději v den její splatnosti. Je tedy bezpředmětná otázka věcné správnosti rozhodnutí, kterým je úročená daň stanovena. Úrok z prodlení vzniká přímo ze zákona, což znamená, že platební výměr na úrok

z prodlení má pouze deklaratorní charakter, tedy pouze osvědčuje existenci povinnosti uhradit úrok z prodlení.

8. Žalobkyně reagovala replikou, v níž uvedla, že trvá na své žalobě.

Posouzení žalobních bodů soudem

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž ho přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
10. Soud se nejprve zabýval žalobkyní namítaným pochybením, které mělo spočívat v tom, že žalovaný rozhodl o jejích odvoláních proti třem platebním výměrům ze dne 14. 6. 2017 jediným společným rozhodnutím. Dospěl přitom k závěru, že uvedený postup není vadou. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 11. 2003, č. j. 6 A 38/2002-53, „[n]ení v rozporu se zákonem, je-li jedním rozhodnutím rozhodováno o několika zdaňovacích obdobích, a to tehdy, je-li rozhodováno o věcech právně i skutkově shodných; jednotlivé výroky takového rozhodnutí však musejí splňovat požadavky zákona, při respektování požadavku srozumitelnosti, přehlednosti a určitosti celého rozhodnutí.“ Shodně se Nejvyšší správní soud vyjádřil též např. v rozsudku ze dne 4. 2. 2021, č. j. 7 Afs 224/2020-31.
11. V nyní projednávané věci přitom bylo rozhodováno o právně a skutkově prakticky shodných věcech, a to o úrocích z prodlení ve vztahu k dani doměřené za tři zdaňovací období. Napadené rozhodnutí žalovaného splňuje i uvedený požadavek srozumitelnosti, přehlednosti a určitosti. V jeho výroku jsou zcela jednoznačně identifikována napadená rozhodnutí (tři platební výměry) i odvolání žalobkyně. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je též zcela srozumitelné. Žalovaný tudíž nepochybil (ani nijak nezkrátil procesní práva žalobkyně), rozhodl-li o podaných odvoláních jedním rozhodnutím. Námitka není důvodná.
12. Soud se dále zabýval přípustností námitek směřujících proti rozhodnutí ze dne 29. 5. 2017 o odvolání proti dodatečným platebním výměrům na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2011 až 2013 a jemu předcházejícímu řízení. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu v rámci řízení o přezkumu úroku z prodlení a penále nelze přezkoumávat samotnou daňovou povinnost (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2008, č. j. 8 Afs 161/2006-93; ze dne 25. 1. 2012, č. j. 1 Afs 77/2011-91; či ze dne 25. 1. 2023, č. j. 6 Afs 132/2021-33, bod 13). Soud nemá důvod se od této judikatury v projednávané věci odchýlit.
13. Rozhodnutí o vyměření daně a o předepsání úroku z prodlení jsou samostatná rozhodnutí a lze proti nim brojit samostatnými odvoláními, resp. žalobami. Tato samostatnost má za následek, že daňový subjekt nemůže do řízení o přezkumu rozhodnutí o úrocích z prodlení přenášet námitky vztahující se k posouzení, zda vůbec a v jakém rozsahu měla být v jeho případě vyměřena daň, k níž se úrok vztahuje. Rozsah přezkumu platebního výměru na úrok z prodlení je tedy oproti přezkumu platebního výměru na daň limitován a je (v mezích žalobních námitek) zaměřen zejména na posouzení, zda úrok měl být vůbec předepsán, zda byl ve správné výši a za relevantní dobu.

14. Námitky proti samotnému vyměření daně jsou tedy v tomto řízení nepřijatelné. Tyto námitky ostatně zdejší soud posoudil v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2017, č. j. 21164/17/5200-11432-807689 (v rozsudku ze dne 21. 1. 2021, č. j. 6 Af 38/2017 – 160). Shledal je nedůvodnými a žalobu zamítl. Jeho závěry potvrdil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 11. 2021, č. j. 10 Afs 34/2021 – 76.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

15. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení. Žalovaný měl ve věci úspěch, avšak žádné náklady nad rámec jeho běžných činností mu nevznikly. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. února 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu